

Sygn. akt IV P 39/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa **W. L.**

przeciwko Spółce (...) S.A. w B.

o świadczenie rekompensaty

I. powództwo oddała;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

Sygn. akt IV P 39/18

UZASADNIENIE

Powód W. L. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Spółki (...) SA w B. kwoty (...). tytułem rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla. W uzasadnieniu powód podniósł, że nie zgadza się z odmową przyznania rekompensaty i że nie otrzymuje ekwiwalentu pieniężnego z tytułu bezpłatnego węgla jako dodatku do emerytury.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła, że powód nie spełnia przesłanek do zaliczenia do osób, którym przysługuje prawo do świadczenia rekompensacyjnego.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód w dniu 25 października 2015 roku nabył prawo do emerytury będąc pracownikiem firm (...) SA oraz (...) Sp. z o.o. Powód nie otrzymywał i nie otrzymuje z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych deputatu z tytułu uprawnienia do bezpłatnego węgla.

Dowód: pismo ZUS z 12 X 2018 r k. 48

Pismem z dnia 12 stycznia 2018 roku strona pozwana odmówiła powodowi przyznania rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla.

Dowód: pismo z 12 I 2018r k. 2

W tak ustalonym stanie faktycznym

sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powód odwołał się od decyzji strony pozwanej odmawiającej przyznania rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla.

Świadczenie to jest uregulowane w ustawie z dnia 12 października 2017 roku o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1971). Zgodnie z art. 2 pkt 1 a powołanej ustawy osobą uprawnioną do rekompensaty jest emeryt bądź rencista mający ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy (...) i pobierający to świadczenie, uprawniony w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury lub renty do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązującym w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub wypowiedzeń.

Strona pozwana podnosiła, że powód nie spełnia przesłanek uregulowanych powołaną ustawą. Wskazać należy, że powód nie wykazał, że zakład pracy, w którym pracował przed emeryturą, był przedsiębiorstwem górniczym w rozumieniu powołanej ustawy, a ponadto by w tymże zakładzie pracy obowiązywały regulacje wewnętrzne dotyczące deputatu węglowego. W zeznaniach powód przyznał, że w zakładzie, w którym pracował przed przejściem na emeryturę nie otrzymywał ekwiwalentu za węgiel. Także z pisma ZUS z dnia 12 X 2018 roku wynika, że powód nie otrzymywał i nie otrzymuje z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych deputatu z tytułu uprawnienia do bezpłatnego węgla.

Zgodnie z art. 6 kc (który znajdzie zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 300 kp) ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tym samym skoro powód prawa do rekompensaty nie wykazał, powództwo należało oddalić.

Zgodnie z art. 98 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Natomiast zgodnie z treścią art. 102 kpc w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążyć jej w ogóle kosztami. Przepis ten stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu i na zasadzie słuszności pozwala wyłącznie w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami. Do katalogu "wypadków szczególnie uzasadnionych" zaliczyć należy okoliczności związane z samym przebiegiem procesu tj. wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, przedawnienie, prekluzja, jak i te leżące na zewnątrz tj. stan majątkowy i sytuacja życiowa strony przegrywającej. Powyższe okoliczności powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (zob. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 grudnia 2011 r. sygn. akt I CZ 26/11). Mając na uwadze charakter roszczeń oraz informacje podawane w mediach odnośnie osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego uznać należy, że zachodzi sytuacja wyjątkowa, o której mowa w powołanym przepisie i która uzasadnia nieobciążenie powoda kosztami postępowania, pomimo przegrania sprawy.